

BERETTA-FAMILIENS "UKENDTE" MEDLEM:

Franchi

Tekst og foto: Thorkild Ellerbæk

Franchi var en lille, fin fabrik i Gardone Val Trompia grundlagt i 1868 og i samme families eje indtil 1995, hvor Luigi Franchi som en af de første af de mindre italienske navne blev opkøbt af Beretta. Franchi har i dag til huse i Urbino længere sydpå hos Benelli, også ejet af Beretta Holding. Dette er historien om et af de gode haglvåben, som ikke rigtig er her mere.

VÅBEN: Beretta Holding er pengefirmaet bag verdens største producent af våben til jagt. Mange er næppe klar over, at Beretta i dag ejer eller har afgørende indflydelse på ikke mindre end 32 producenter og distributører inden for jagtvåben i hele verden.

For eksempel haglgæværmærkerne Beretta, Benelli, Chapuis Armes (fransk), Holland & Holland (engelsk) og så Luigi Franchi. Holdingselskabet ejer også riffelproducenterne Sako og Tikka samt mindre producenter af tilbehør og optik til jagtrifler.

Beretta-koncernens stigende indflydelse på markedet over hele verden er mærkbar på en række områder. Det er nu koncernen selv, der direkte eller indirekte står for distributionen i en række lande, hvor det tidligere var lo-

kale firmaer. Det er sket i Danmark (via et datterselskab, der har afløst Normark som importør og distributør) og for flere år siden i England, hvor Beretta ejer 60 procent af det største agentur for jagtvåben, GMK.

Det efterlader et europæisk marked med færre selvstændige producenter og distributører. I Italien er der trods alt flere mindre producenter, som stadig er i gang, samt en række andre selvstændige producenter, bl.a. Cæsar Guerini (inkl. Fabarm og nu den andenstørste i Italien), Perazzi, Famars, Bernardelli og Marocchi. Lanber og AYA eksisterer i Spanien, og et par håndfulde producenter af eksklusive håndbyggede haglgæværer er spredt over Europa.

Det betyder i dag, at Browning Europe er den største producent og di-

stributør af egne mærker, som Beretta ikke styrer. Der er Browning med egen produktion af luksusvåben i Liege i Belgien og halvautomater i Portugal samt Brownings populære serier fra 425 til 725, som produceres i Japan.

F.A.I.R. leverer varen

F.A.I.R. i Gardone Val Trompia er i dag den største i Brescia-regionen uden for Beretta, men er kendt som en meget indflydelsesrig og anerkendt underleverandør til mange kendte mærker. F.A.I.R. fortæller ikke, hvem de leverer til, men det er sikkert, at blandt kunderne er Beretta og ikke mindst Franchi.

Direktør Robert Frampton fra GMK i UK har forhandlet Franchi i mere end 20 år, og ifølge ham står F.A.I.R. for

produktionen. Han fortæller, at GMK har fået geværene fra Franchi i Urbino. Han går ud fra, at de er leveret fra Val Trompia til Urbino, hvor de så bliver kontrollerede og pakket til eksport.

– Geværene var produceret af F.A.I.R., og så er de sandsynligvis blevet proof-testet (offentlig kontroltest, red.) i Urbino og har fået Franchi-navnet stemplet ind, siger Robert Frampton.

Franchi er stadig på det danske marked med nye geværer via Jagtimportlageret. Lige nu er importen presset af situationen generelt. Jagtimportlageret venter at få nye Franchi over/undere til sommer, men har stadig halvautomater.

Som et modstykke til Beretta Holdings stigende monopol er de tyrkiske producenter begyndt at gøre sig bemærket. Det ved vi alt om her i Danmark, men det er nok mindre kendt, at de tyrkiske producenter også er underleverandører til kendte mærker. Hvem og i hvilket omfang er et godt gemt kapitel i moderne våbenproduktion.

Franchis skæbne

Går vi 40 år tilbage, var Franchi ikke ukendt blandt danske jægere. Det var et godt og gedigent våben, som kunne holde til den jagt, de fleste drev dengang.

Mange vil sikkert huske skeetskytten Ole Justesen. I 1979 blev han verdensmester i denne disciplin, som danske sportsskytter altid har stået stærkt i. Og ja, Ole skød sit VM hjem til Danmark med en Franchi Barrage Skeet.

Franchis sportsgeværer var i høj kurs for 10-20 år siden, og der blev solgt rigtig mange især i USA.

Halvautomater har altid været en væsentlig del af Franchis sortimentet, og den dag i dag er der flere udgaver. De produceres med Franchi-navnet på Benelli-fabrikken, hvor over/under-afdelingen også har til huse. Endelig er der rifler på markedet under Franchi-navnet.

Luigi Franchi er i nyere historie slet ikke ukendt, men er et af de mærker, som de nye ejere tilsyneladende aldrig har prioriteret højt. Leveringsproblemerne i de senere år har taget hårdt på

Franchi, som valgmulighed på hylterne overalt.

At en verdensmester i 1979 skød med Franchi, borger for kvaliteten. Også dengang var de mere udbredte mærker meget populære, men vi må ikke glemme, at russiske Baikal på samme tid også kunne findes på skydestativerne på topplan. Bl.a. danske Kjeld Rasmussen, som vandt guld ved OL i Moskva i 1980.

Sådan er en Franchi

Testmodellen er en Franchi Diamond 2000, som er stemplet Luigi Franchi. Et brugt, men godt gevær. Det er samtidig det, jeg kalder et helt igennem mainstream-gevær – altså et gevær, som fungerer, håndteres og skyder som de fleste andre italienske geværer. Jeg vil sammenligne den med en Silver Pigeon fra Beretta. Men den har overalt en bedre finish end den, vi ser i dag fra den store italienske fabrik.

Det har simpelthen ikke været muligt at datere geværet, men det virker >

Udsmykningen på baskylen er klassisk med egeløv og rosetter. Meget pænere end nutidens guldfasaner og slappe motiver, som ikke fylder fladerne ordentlig ud. Laser i starten af laserperioden, men topkvalitet.

Bundstykket med Luigi Franchis varemærke, som refererer til firmaets lange historie fra 1868. I dag en mainstream-fabrik i en koncentreret stordrift.

Som vi kender en italiener, og som de har set ud i mange, mange år. Ophæng på inder siden af låsen og dobbelte knaster bagude til at holde til det store tryk på denne del af geværet.

Det er så enkelt, at det nærmer sig smukt. Ikke nogen ekstra finesser omkring låsen, som giver risiko for mere snavs og mere balade over tid. Det her har holdt i mange år og har mange år endnu i sig.

Graveringerne på skuldrene af baskylen virker virkelig meget, som om de er håndgravede eller i hvert fald afsluttet manuelt. Her kommer moderne lasere ofte til kort. Mon ikke en italiensk menneskegravør har været på spil!

> helt oplagt, at det er omkring 20 år gammelt. Navnet siger jo ligesom en del, og selvom jeg er stødt på Franchi 3000-udgaver undervejs i researchen, er jeg ret sikker på, at denne kommer fra tiden lige omkring årtusindeskiftet.

Som nævnt en hel igennem "almindelig" italiener med en lås, som vi i dag kalder Brescia Classic. Altså en ret lav konstruktion med spiralfjedre og enkeltaftrækker. Ved testskydningen beviser Brescia Classic-låsen endnu en gang, at det bare er et system, som virker. Ingen problemer og en rimelig ejektor-betjening – altså ikke fem meter bagud, men bare ud lige bag skytten. Der er manuel sikring, og løbsvælgeren er i sikringsknappen. Løbsvælgeren vil jeg kalde en smule løs i det, men det skyldes nok mere brugeren gennem årene end producenten.

Der er 71 centimeter lange løb, som man jo havde dengang, før 76 centimeter blev normen. For mig var det ikke noget problem på skydebanen at veksle mellem mine egne 76 centimeter løb til de "gammeldags" 71 centimeter. Det siger en del positivt om ballancen i Franchien.

Mange skud i tidens løb

Løbene er sorte og blankbrunerede, som har set bedre dage, men er i orden indvendig. Ophæng som vi – igen – kender det fra de fleste italienske geværer og intet slør overhovedet. Det er bemærkelsesværdigt, for jeg tror, at dette gevær har skudt mange skud.

Der er ventileret en syv millimeter bred sigteskinne, og der er tre originale chokes med i handlen. Trykprøvet til stål og 70 millimeter patroner. Men som jeg plejer, vil jeg ikke anbefale at skyde med de kraftigste patroner. Hav respekt for geværet og dets alder. Hvis der skydes med helt almindelige patroner, er der mange tusinde skud i dette gevær til 3.995 kroner (set hos Skov i Bording).

Hvad jeg ikke er så vild med, er det lakerede skæfte. Det har en god pasform og et godt pistolgreb og gummi-bagkappe, men jeg ville nok fjerne lakken og give det en grundig og fin oliebehandling.

Baskylen er lys, og det er stål det hele. Graveringerne er meget smukke egeløvs-motiver og rosetter. Geværets alder taget i betragtning er det helt sikkert en lasergraving, måske fra

før det blev helt almindeligt. Og det er veludført. Der er mange laserskæringer i dag, som står ringere, selvom teknikken har udviklet sig. Men denne har nok også lige været omkring en menneskehånd til den endelige finish.

Jeg kan komme i tvivl om graveringerne på låsens skuldre. Det er det springende punkt for en lasergraving, men her er det meget fint og er så tæt på en håndgraving, at det er meget svært at skelne fra laseren. I dag er det Guerini, som leverer den absolut bedste lasergraving, og jeg fik den tanke, at det måske er Luigi Franchis operatør af lasermaskinen, som er rykket til Giorgio Guerini og har sat standarden for deres udsmykninger.

Der er ikke mange købere, som griber ud efter et gevær som dette på brugthylde i dag. For mig at se er denne Franchi en italiensk over/under fra den tid, hvor produktionen var på vej ind i masseproduktion fra en mere kvalitetspræget produktion. Derfor vil det være et godt køb, og lidt kærlig pleje vil også gøre det pænt.

Det har været godt brugt, men det er teknisk velholdt, og brugssporene

Der er elegante linjer i geværet, og der er også en lidt anderledes netskæring, end vi ser det i dag.

Skæringerne på forskæftet er – selvom det nok er maskinstyret – mere arbejds- og tidskrævende end blot nogle snit på kryds og tværs.

er rent kosmetiske. Det balancerer rigtig godt, og med en vægt på lige omkring tre kilo er rekylen også helt gennemsnitlig. Det er kort sagt rart at skyde med det.

Gode minder ...

Jeg har undervejs med denne test snakket med et par stykker, som er tidligere Franchi-ejere, og som husker geværene som rigtig gode og heller ikke dyre hverken for 20 eller 30 år siden.

Eftersom det ikke lykkedes mig at få kontakt eller svar fra Franchi, er det

lidt svært at sige, om netop denne Diamond 2000 er produceret oppe i Gardone-dalen, eller den er produceret nede i Urbino på Benelli-fabrikken.

Englænderne holdt ved Franchi, og det samme gjorde man i USA, hvor du stadig kan købe en ny Franchi. Hjemmesiden viser et omfattende udvalg fra Franchi. Igennem tiden kan jeg se, at der er produceret mange forskellige modeller. Bl.a. en del fine modeller med sideplader og flotte graveringer.

De står også stærkt hos dem, som har skudt med deres forskellige halvauto-

mater. Jeg havde lejlighed til at skyde med en 100 procent kopi af Brownings historiske model A5. Den lignede og var behagelig at skyde med, men tåler ikke rigtig sammenligning med John Moses Brownings halvautomat.

Der er en smule mystik omkring Luigi Franchi og deres geværer. Men det her bekendtskab med en af "de gamle" bekræfter mig i, at det er ærgerligt, at ensretningen og koncentrationen af produktionen i Italien ikke altid er det samme som bedre kvalitet. thorkild@ellerbaek.eu

Der er kommet mange halvautomater fra Luigi Franchi gennem tiden. En af dem er denne 100 procents kopi af John Moses Brownings berømte halvautomat model A5. Helt igennem mekanisk og dejlig at skyde med.

Tryg og Danmarks Jægerforbunds samarbejde giver dig en række særlige fordele, så du trygt kan tage på jagt.

Særligt for dig som **jæger med hund** dækker vi:

- **Jagtuansvaret**
- vi udbetaler op til 80 % af livdækningen, hvis din hund ikke længere kan bruges til jagt
- **Hundetræning og kurser**
- vi dækker via den udvidede livdækning udgifter til træning af din jagthund.

Særlig dækning af tyveri af våben på skydebane

Vi sørger for at dine våben er dækkede i forhold til tyveri på skydebanen, så kan du roligt tage dine våben med uden at bekymre dig.

Book et møde med Tryg her

Tryg |